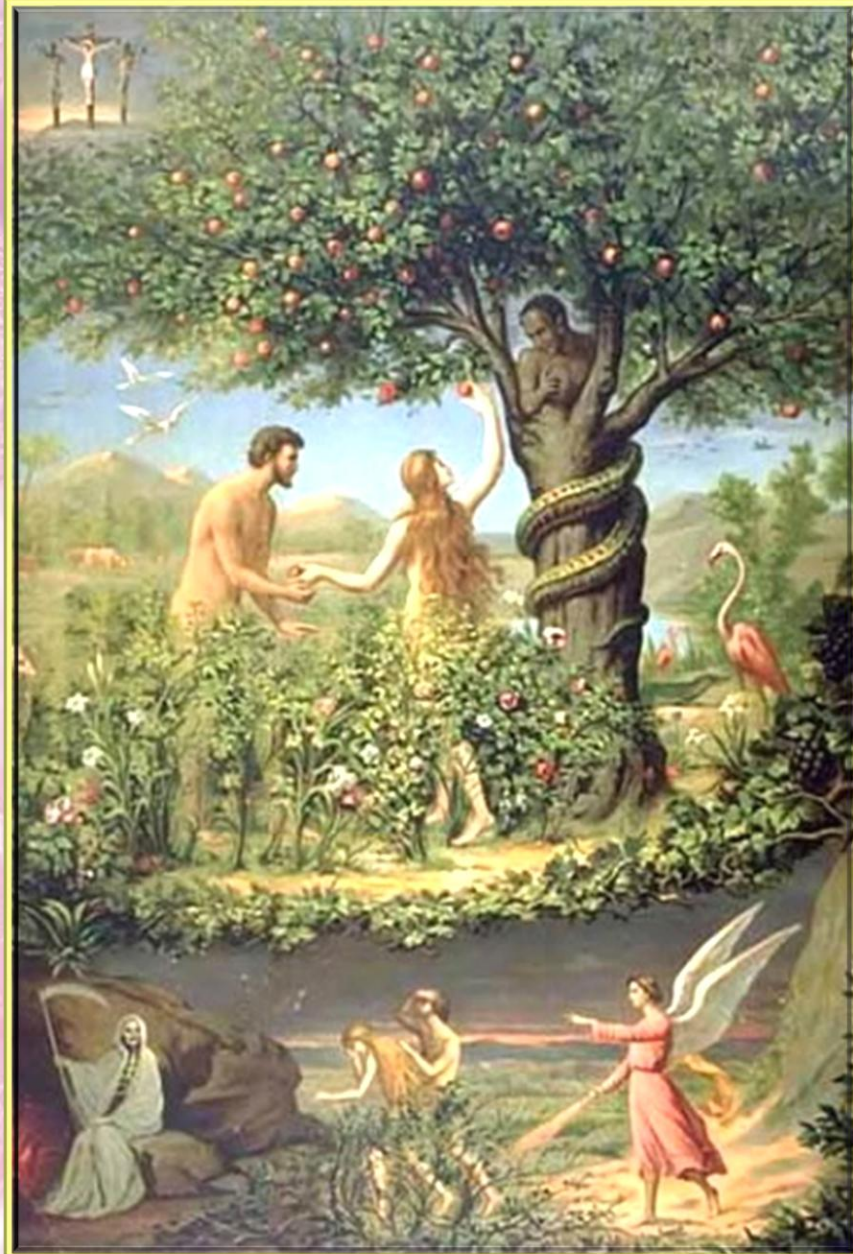
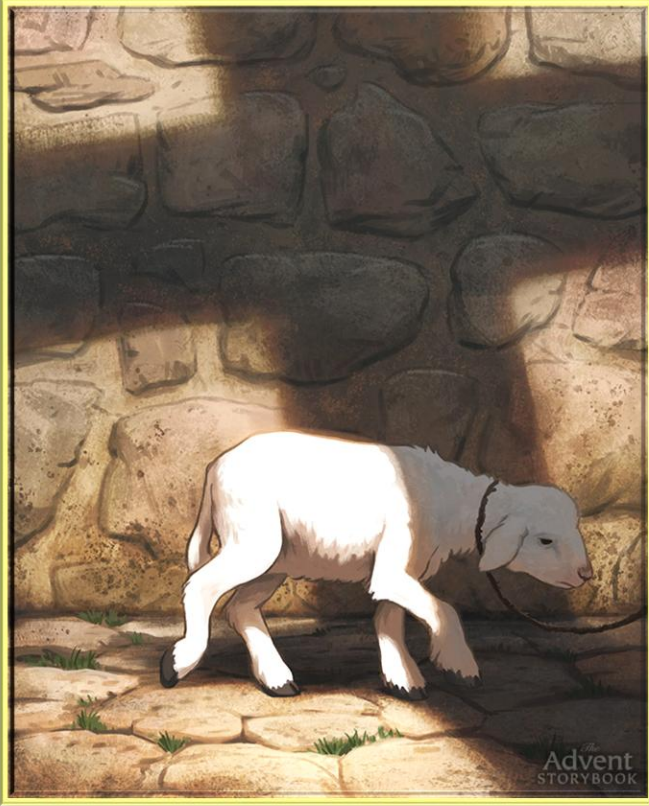

BAZA DIN GENEZA

Studiul 2 pentru 12 aprilie 2025

“A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”

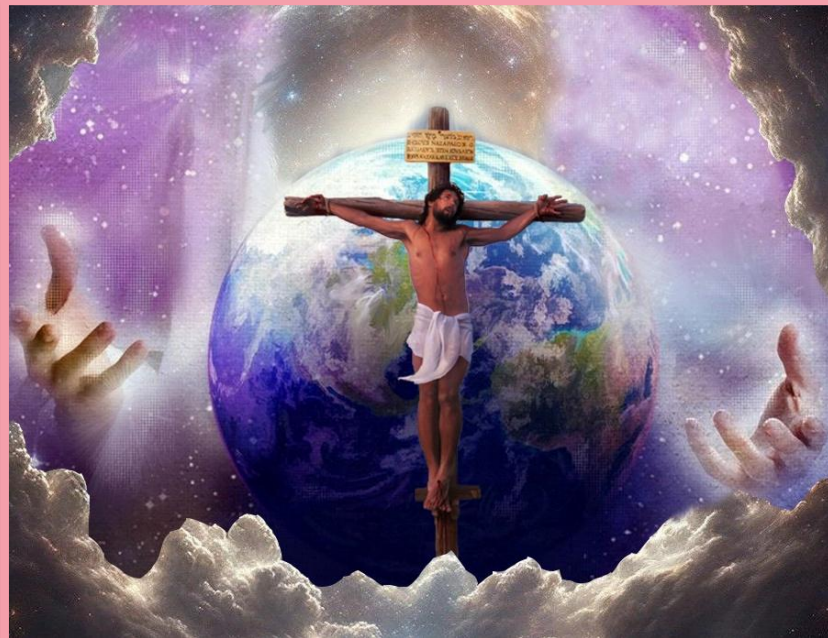
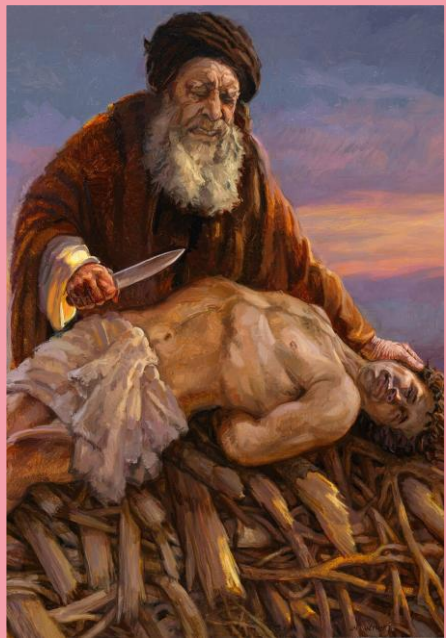
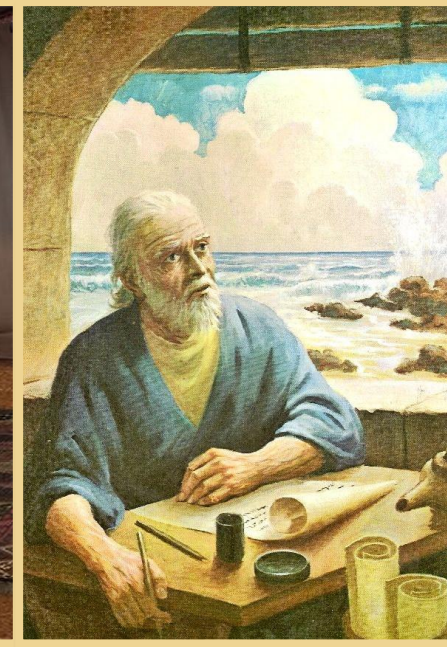
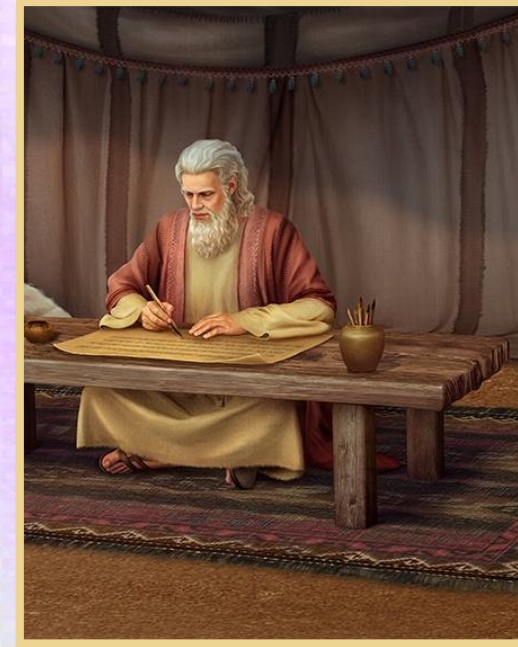
Ioan 1:29

Biblia este alcătuită din 66 de cărți de diferite genuri și a fost scrisă de peste 40 de persoane, pe o perioadă de 1.500 de ani.

Ar fi de așteptat să existe divergențe și contradicții între diferiții autori. Totuși, ceea ce se observă când se studiază este unanimitatea. Mai mult, există părți din Biblie care nu pot fi înțelese fără consultarea altor părți ale acesteia.

Vom studia un principiu de interpretare care ne va ajuta să descoperim semnificația unui simbol, sau paralelism, călătorind prin întreaga Biblie.

Principiul primei menționări.

Geneza 22: Dragostea și mielul.

“pe Isac, pe care-l IUBEȘTI”.

“Unde este MIELUL?”

Geneza 2-3: Moartea și șarpele.

“Vei MURI negreșit”.

“ȘARPELE era mai șiret”.

PRINCIPIUL PRIMEI MENȚIONĂRI

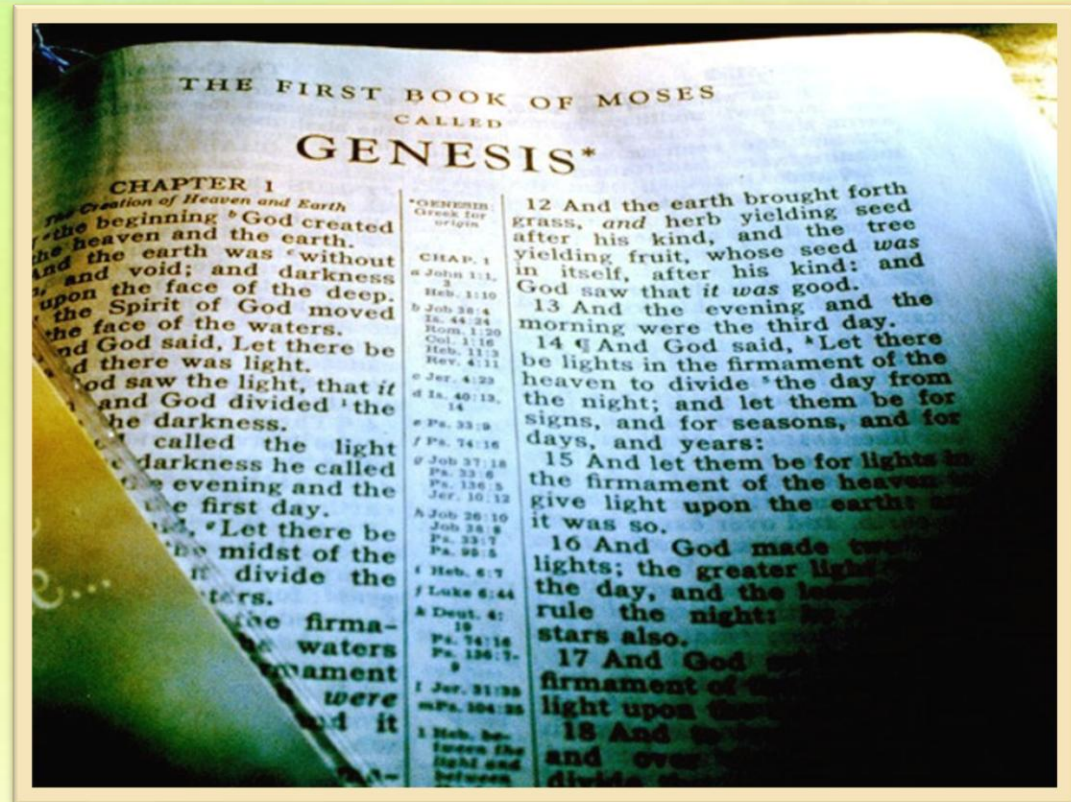
“Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!” (Evrei 13:8)

Fiecare curs de învățare începe cu o primă lecție. De regulă, se conturează principiile pe baza cărora va fi dezvoltat subiectul studiat.

În Biblie, găsim această „primă lecție” în Geneza. Acolo, pentru prima dată, apar multe cuvinte cheie care ne ajută să înțelegem Planul Mântuirii în restul Bibliei.

Dumnezeu nu se schimbă (Mal. 3:6a; Evr. 13:8). Cuvântul Lui nu se schimbă (Is. 40:8). Prin urmare, nu există contradicții în Biblie. Planul Mântuirii este explicat în ea încetul cu încetul, până când este pe deplin înțeles – sau cel puțin, până la înțelegerea pe care trebuie să o avem acum – (2 Petru 1:19).

Îl putem înțelege mai bine pe Isus și ce a făcut El pentru noi, prin prima mențiune, în Geneza, a unor cuvinte cheie: IUBIRE, MIEL, MOARTE și ȘARPE.

GENEZA 22: DRAGOSTEA ȘI MIELUL

“PE ISAC, PE CARE-L IUBEȘTI”

“Y dijo: Toma ahora tu hijo, tu único, Isaac, a quien amas, y vete a tierra de Moriah, y ofrécelo allí en holocausto sobre uno de los montes que yo te diré” (Geneza 22:2)

Dragostea! Cum definim dragostea? Conceptul nostru despre ea este în mod clar distorsionat de păcat. Atunci cum putem înțelege iubirea lui Dumnezeu, care este curată și sfântă?

Prima mențiune biblică despre iubire se referă la relația dintre un tată și fiul său: Avraam și Isaac (Geneza 22:2). La prima vedere, contextul pare descurajant: Avraam a trebuit să-și sacrifice fiul iubit! (nu-ti face griji, nu a facut-o pana la urma)

Comparați această informație cu prima mențiune despre iubire pe care o găsim în evangheliile sinoptice: „Acesta [Isus] este Fiul Meu preaiubit” (Mt. 3:17; Mc. 1:11; Luca 3:22).

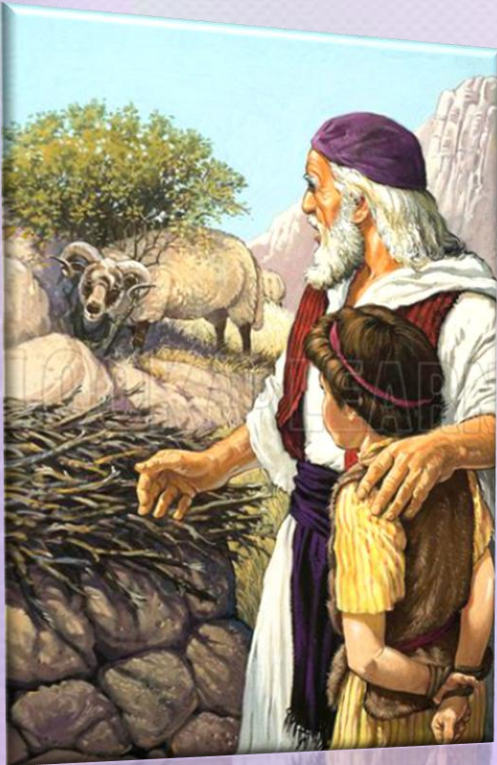
Și nu ratați prima mențiune a Evangheliei lui Ioan (Ioan 3:16). Actul lui Avraam de a-și sacrifica fiul ilustrează modul în care Dumnezeu ne-a iubit până la punctul de a-și sacrifica propriul Fiu pentru ca noi să putem trăi veșnic.

“Unde este MIELUL?”

Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său, Avraam, a zis: „Tată!” „Ce este, fiule?”, i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?” (Geneza 22:7)

Prima mențiune a cuvântului MIEL nu este întâmplătoare (Geneza 22:7). Este baza pentru înțelegerea menționării repetate a Mielului în Apocalipsa (Apocalipsa 5:6).

Observați că mielul oferit de Dumnezeu a fost de fapt un berbec (Geneza 22:8, 13). La Paști, un miel era jertfit, deși putea fi fie un miel, fie un berbec (Ex. 12:3, 5). Adică, cuvântul „miel” a ajuns să însemne jertfa prin excelență. Treptat, Biblia extinde semnificația simbolică a mielului:

A evitat moartea întâiului născut (Ex. 12:13)

A fost o ofrandă pe care Dumnezeu a avut-o mereu în minte (Ex. 29:38-41)

Trebuia să moară pentru păcatele mele (Is. 53:6-8)

Ioan Botezătorul a identificat Mielul (Ioan 1:29)

Nu este de mirare că Apocalipsa nu explică identitatea Mielului. Mielul este Isus, care a fost jertfit pentru păcatele mele și care mijlocește întotdeauna pentru mine înaintea Tatălui (Evr. 7:25).

“Fusesse greu chiar și pentru îngerii să pătrundă înțelesul adânc al tainei mântuirii – să înțeleagă faptul că Fiul lui Dumnezeu, Comandantul cerului, trebuia să moară pentru omul vinovat. Când i-a fost dată lui Avraam porunca de a-l aduce ca jertfă pe fiul său, interesul ființelor cerești a fost trezit. Cu toată seriozitatea, ele au urmărit fiecare pas în aducerea la îndeplinire a acestei porunci. Când, la întrebarea lui Isaac: „Unde este mielul pentru arderea-de-tot?”, Avraam a răspuns: „Domnul Însuși va purta de grijă de miel” și, când mâna tatălui a fost oprită în momentul în care era gata să-l înjunghie pe fiul său, iar berbecul de care Se îngrijise Dumnezeu a fost adus ca jertfă în locul lui Isaac, atunci s-a revărsat lumină asupra tainei mântuirii și chiar îngerii au înțeles mai clar hotărârea minunată pe care Dumnezeu o luase pentru mântuirea omului (1 Petru 1:12). ”

GENEZA 2-3: MOARTEA ȘI ȘARPELE

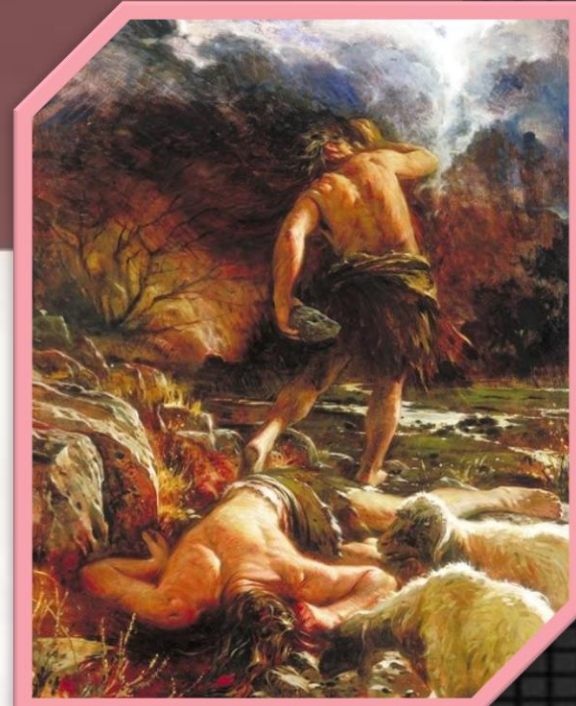
“Vei MURI negreșit”

“dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit.” (Geneza 2:17)

Dumnezeu a fost primul care a menționat moartea (Geneza 2:17). Dar moartea ar putea exista doar ca o consecință a păcatului (Ro. 5:12).

Moartea este adesea asociată cu bătrânețea. Dar prima moarte înregistrată a fost aceea a unui tânăr: Abel (Geneza 4:8). Cel care era neprihănit a murit în mâinile unui om nedrept (Evrei 11:4; 1 Ioan 3:12).

Istoria s-a repetat secole mai târziu, când Cel Neprihănit a murit în mâinile celor nedrepti (Marcu 15:14). Spre deosebire de Abel, Isus, care ar fi putut preveni moartea lui, s-a lăsat ucis (Efeseni 5:2).

Isus a făcut ceea ce Abel nu a putut face: a biruit moartea (Romani 6:9). Și, după cum arată Apocalipsa 1:18, el a primit „cheile morții”, cu ajutorul cărora a putut deschide mormintele („Hades”).

“ȘARPELE era mai șiret”

“Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu” (Geneza 3:1a)

Apocalipsa prezintă un balaur (Apoc. 12:3-4). Mai mult, el ne spune că acest balaur este un simbol al Satanei (Apoc. 12:9).

Identificând simbolul balaurului, el adaugă un nou simbol: Satana este „șarpele antic”. La ce șarpe se referă?

Desigur, la primul șarpe menționat în Biblie (Geneza 3:1). În Eden, Satana (șarpele) a înșelat întreaga lume (adică, Adam și Eva).

În Apocalipsa ni se reamintește că acesta a fost scopul lui de-a lungul istoriei și că acesta va fi obiectivul său special la momentul sfârșitului (Apoc. 13:14). El va încerca chiar să-i înșele pe toți chiar în prezența lui Dumnezeu (Apoc. 20:8).

Cum ne putem apăra de înșelăciunile lui? O modalitate este de a studia modul în care au fost făcute prima dată. Tactica lor de bază nu s-a schimbat de-a lungul secolelor.

Evanghelia este predată în toată Biblia, de la Geneza până la Apocalipsa. Evanghelia este revelată în toate profețiile primei veniri a lui Hristos ca Mântuitor al umanității. Fiecare act din vechea dispensație de a îndepărta bărbații și femeile de la păcat sau de a le aduce iertare a fost făcut cu referire la Mântuitorul care urma să vină. El a fost piatra de temelie prin care umanitatea trebuia să fie înălțată.